

Mejdan (upraveno pro scénické čtení)

Poznámka předem: Vzhledem k tomu, že postavy Kdosi 4 až Kdosi 19 převážně, tedy pořád mlčí, mohli by být jejich role neprávem opomíjeny. Vzhledem k tomu, že postavy Kdosi 3 až Kdosi 19 nejsou ani vidět, mohlo by se zdát, že jsou opomíjeny právem. Není tomu tak. Naopak, tyto postavy jsou velmi důležité a měli by být obsazeny pokud možno předními světovými herci – fakt, že řečené postavy stále mlčí velmi nahrává mezinárodnímu obsazení hry. (Kvalitní obsazení si zaslouží i herci mluvící*)

Stejně tak by se nemělo zapomínat na postavy Dívky a její Babičky, které sice v textu nejsou zmíněny, ale díky cyklistickým rukavicím vzniká ve hře místo, kdy se, nikým nepozorovány, mihnou před hospodou.

Konec poznámky předem.

((*pakliže se jim na obličej nalepí jmenovky, lze strpět i jejich světovou neproslulost))

Vypravěč

Nejistě vešel a pozdravil. Muž, asi 179,5 cm vysoký, krátké hnědé vlasy, také hnědé, ale o odstín světlejší oči, věk kolem dvaceti osmi a čtvrt roku. Ne, že by to bylo důležité. Na ruku měl neznámo proč cyklistické rukavice. Žluté, černě orámované, s malými červenými tečkami kolem tohoto rámování, tedy pouze na vnitřní straně rámování, s většími fialovými tečkami vedle těchto červených teček, s velkou černou skvrnou ve tvaru tečky uprostřed. Na nohou měl boty. Postavil se k baru a rozhlížel se kolem.

Barman

Nějaké přání?

Muž

(nejistě) Vy jste kouzelný dědeček?

Barman

No babička asi nejsem.

Muž

Tak byste mi mohl říct, kolik je hodin.

Barman

Čtvrt na půlnoc.

Muž

Tak to mám ještě... myslíte, že za sedm a půl minuty stihnu vypít pivo?

Barman

Proč se ptáte?

Muž

Mám totiž patnáct minut času a chuť na dvě.

Barman

Stihnete, já stejně točím pod míru.

Muž

To je dobře. Tak mi jedno dejte.

Vypravěč

Barman položí před muže půllitr. Muž ho uchopí rukou v cyklistické rukavici. Ve stejné rukavici, jakou měl na těžce ruce ve chvíli, kdy vešel.

Muž

(trochu zvýšený hlas) No to je ale podmírák.

Barman

(brání se) Vždyť jsem vám to říkal...

Muž

To je pravda.

Vypravěč

Napije se a rozhlíží se kolem. Přitom si sundává z rukou žluté, černě orámované rukavice. V tomto světle vypadají jeho rukavice skoro oranžově. Mají asi stejný odstín jako barmanovy ponožky, které však zásluhou vysokého baru nejsou vidět, proto se oba odstíny velmi těžko porovnávají.

Muž si teprve teď všímá, že zde kromě něho a barmana není živé duše.

Muž

Máte tu nějak pusto.

Barman

Všichni jsou vedle... Tam vzadu. Ale já už stejně zavírám.

Muž

(udiveně) Tak brzo?

Barman

Už mě to tu nebaví. V noci vždycky zavírám brzo.

Vypravěč

V pozadí začne hrát jakási tlumená hudba, velice klidná. Muž ukryje žluté cyklistické rukavice do kapsy svého kabátu a kapsu zapne fialovým knoflíkem, jenž je přišit červenou nití a ke kabátu barvy přezrálé meruňky chytající plíseň se vůbec nehodí.

Muž

Co tam slaví?

Barman

Nic, to oni vědí, že je vyhodím, tak dělají, že něco dělají.

Muž

Aha. Tak já se tam jdu podívat. Kdyby mě tu někdo hledal, tak ji pošlete za mnou.

Barman

A co to druhý pivo?

Muž

Já se hned vrátím.

Vypravěč
Odejde... Rukavice stále v kapsách.

Barman

(pro sebe) To si jen myslíš.

Vypravěč

Barman vypije jeho pivo... Při pohledu zpoza pultu je vidět, že ponožky vůbec nemá.

Barman

...pěknej podmírák...

Vypravěč

V zadní místnosti, kam Muž s rukavicemi v kapse vešel, bylo dost temno. Na zemi tam sedělo devatenáct lidí, tři hned pod třemi schůdky, po nichž se do místnosti scházelo. Nemohl nezakopnout. Spadl dost nešikovně, na hlavu, a na chvíli ztratil vědomí. Když se znovu probal, obklopoval ho hlouček devatenácti lidí. Na zemi už nikdo neseseděl.

Pomohli mu vstát, očividně potěšeni jeho přítomností. Chvíli si je nechápavě prohlížel. Oni si prohlíželi jeho.

Byla tma, takže nikdo nic neviděl.

Pak kdosi promluvil.

Kdosi

Dvacet.

Vypravěč

Ozve se radostný potlesk, radostné výkřiky. Ačkoli to není vidět, zdá se, že Muži vypadly z kapsy cyklistické rukavice. Zcela splynuly s podlahou, takže je možné, že ta je také žlutá s nádechem do oranžova. Což je možná důvod, proč tu mají zhasnuto.

Kdosi 2

Vítám tě tu. Jak vidíš, moc rádi tě vidíme. Už jsme si mysleli, že nepřijdeš.

Muž

A jak vás napadlo, že přijdu?

Kdosi 2

Jednou někdo musel přijít. Čekáme tu každý den.

Muž

Každý den? Jak dlouho?

Kdosi 2

Vždy čtyři hodiny dvacet osm minut. Už sedm let.

Muž

(stále klidně) A jak dlouho čekáte dnes?

Kdosi 2

No, čtyři hodiny... (nevěřicně) a třicet jedna minut! Dneska se opozdil. To se ještě nestalo. Ale dnes je na nás krátký.

Vypravěč

Vrzly dveře. (*vrznou dveře*) Ano, tak. Poté všechny oslnilo světlo, které se jimi vevalilo do místnosti. Všichni pohlédli tím směrem. (Byli oslněni, takže zas nic neviděli.) V oslnivé záři tam stál... barman. To ostré světlo vneslo do otázky jeho ponožek zcela... nové světlo. Měl ponožky, ale kvůli dlouhým nohavicím jeho barmanských, lehce ošoupaných a pivem trochu zlitých kalhot barvy nemocné okurky nebyly vidět.

Kdosi 3

Dnes je nás dvacet. Přesně. Již nás nemůžete vyhodit.

Barman

Já vim. Ale ještě může někdo odejít. Máte tam pivo, pane.

Vypravěč

Návštěvník se usmál a vykročil jeho směrem.

Muž

Těšilo mě, ale už...

Vypravěč

Ozve se rána a pád těla na podlahu. Při pádu se ukáže, že cyklistické rukavice jsou stále v jeho kapse, neboť podlaha je šedá.

Probral se až za hodnou chvíli. Teď si ho už nikdo nevyšímal. Kolem byla zase tma. Dveře zmizely a na jejich místě stála hromada nábytku z celé místnosti. Na první pohled si ji nevyšímal, ale už na ten druhý ho to zcela jasně a citelně zabolalo.

Zakroutil hlavou a začal nábytek odnášet. Oni se usmáli, což však vzhledem k řečené tmě nebylo vidět, zvedli se a zas ho vraceli zpět. Asi za hodinu mu došlo, že tohle nikam nevede.

Muž

Proč mě nechcete pustit?

Kdosi

Protože bychom museli také odejít.

Muž

A proč nechcete odejít?

Kdosi - více hlasů

(udiveně) Odejít teď, když jsi přišel?

Muž

Co furt máte? Nebudete tu zůstat jen proto, že jsem tady já. Vždyť mě ani neznáte.

Kdosi

Právě.

Muž

Jak právě?

Kdosi

Právě.

Kdosi 2

Leccos to zjednodušuje.

Muž

A co třeba?

Kdosi

No, neboj se, dozvíš se to včas. Nechceš si teď poslechnout náš příběh?

Muž

Nechci, chci pryč.

Kdosi 2

Aha, ale to už jsme jednou řešili a dospěli jsme k názoru, že to nepůjde.

Muž

Proč ne?

Kdosi

Všechno vysvětlí náš příběh. Chceš si ho poslechnout?

Muž

To už jsme řešili a dospěli jsme k názoru, že ne.

Kdosi

V tom případě jsme se zasekli na mrtvém bodě a nezbyvá nic jiného...

Muž

Taky si myslím...

Vypravěč

Etuda s nábytkem pokračovala dál. Po další hodině už nezvedl ani židli a znaveně se posadil. Z kapsy vyndal rukavice, které se teď, na ostré tmě, zdály nebýt cyklistické, otřel si čelo a rukavice dal zpět do kapsy.

Kdosi

Poslechneš si teď náš příběh? Leccos ti vysvětlí.

Muž

(unaveně) Tak spust' te.

Kdosi 2

(nadšeně) Vážně ho chceš slyšet? Ono vlastně ani není moc co vyprávět. Ale když jinak nedáš...

Vypravěč

Neměl sílu na to dát jinak, tak jen zhluboka vydechl (*výdech*). *Zhluboka* si vydechl (*hlubší výdech*) a poslouchal jejich příběh.

Domluvili a chvíli na něho s napětím koukali, tedy koukali jeho směrem, už jsem řekl, že byla tma. Zásluhou čehož koukal každý jinam. Když promluvil, otočili se k němu.

Muž

To je všechno? Jen kvůli tomu, že jste tu před pěti...

Kdosi

...sedmi

Muž

(netrpělivě) ...nevím kolika lety...

Kdosi

(klidně, trpělivě) Vždyť říkám, že před sedmi.

Muž

...před sedmi lety chodívali, a že pak vás bylo o jednoho míň a že vás tu nenechali sedět až do rána, když vás bylo jen...

Kdosi 2

...devatenáct

Muž

Devatenáct. Proč jste si nesehnali dvacátého sami, když jste věděli, že vás tady nenechaj sedět v devatenácti.

Kdosi

My jsme hledali.

Kdosi 2

Ano, hledali.

Kdosi 3

Každý den.

Kdosi

Mě kvůli tomu propustili z práce.

Kdosi 2

Ale kdo by tu s námi chtěl sedět takhle potmě.

Kdosi 3

Ano, koho by to bavilo?

Kdosi

Vás to snad baví?

Muž

Jistěže ne.

Kdosi

Tak vidíte.

Muž

Tak proč jste se na to nevykašlali?

Kdosi 2

Jsme zkoušeli, jestli nás tu někdy nenechají v devatenácti.

Muž

A za devatenáct...

Kdosi

...sedm

Muž

...sedm let vás nenapadlo, že to asi nevyjde?

Kdosi

Trpělivost přináší růže.

Kdosi 2

A přinesla vás.

Muž

No, tak to jí dám přes hubu hned, jak ji uvidím.

Kdosi

No, abyste si toho moc neplánoval, ten příběh má pokračování.

Muž

A vy asi chcete, abych si ho poslechl.

Kdosi

Ano. Jak jste to uhodl?

Muž

Intuice.

Kdosi

Dobře. Jde tedy o tohle. Dlouho nás sem chodilo dvacet. A každý večer nás barman přepočítával, protože kvůli nějakému pravidlu, který tu stanovil pan majitel, když se tu jednou zastavil, je dvacet prostě minimum.

No a my jednou, jak jsme tak seděli a koukali do tmy a nevěděli, co dělat, tak jsme se zkrátka vsadili, že ten barman stejně neumí počítat a že kdyby nás přišlo jen devatenáct, že nás tu nechá.

No, ale jak jsem to měli vyzkoušet, když nikdo nechtěl nepřijít? Každý chtěl prostě být u toho, když udělá barman chybu. Chápejte, po vši té nudě, kdo by nechtěl trochu změny. A tak nás bylo pořád dvacet a nikdo nechtěl nepřijít... až pak jednou jeden nepřišel. Ne ze své vůle, jak jsem řekl, nikdo nechtěl nepřijít, ale to už se možná opakují. Přejelo ho auto, když sem pospíchal. No ale to není důležité, on prostě nepřišel. A barman...

Muž

Vás vyhodil.

Kdosi

Intuice?

Muž

Tak nějak. Ale co s tím mám společného já?

Kdosi 2

No přece vy jste ten, na koho jsme tak dlouho čekali. To byla teprve ta pravá zábava, každé večír čekat, jestli barman neudělá chybu a jestli náhodou někdo nepřijde.

Muž

No, tak teď sem tady, víte, jak příběh končí a můžu tedy jít.

Kdosi

Příběh končí? To ne, co bysme pak po večerech dělali?

Muž

Spali?

Kdosi 2

To je nuda. My prostě potřebujeme na něco čekat.

Muž

Tak mě nechte jít a počkejte si, jestli přijde někdo jiný.

Kdosi

Ale to byste se mohl vrátit a zkazit nám překvapení.

Muž

Věřte mi, já se vracet nebudu.

Kdosi 3

A jak vám máme věřit? Pochopte, kdybyste zas přišel vy, tak bysme z toho nic neměli. To už by bylo ohraný. A zkazil byste nám večer.

Muž

(netrpělivě) Já vás ujišťuji, že už sem nepřijdu.

Kdosi

Jo, a pak se vám třeba začne stýskat a máme vás tu zas. Ne, to nemůžeme riskovat. Takhle kdyby vás přejelo auto, to bysme si mohli být jisti. A jaký by to pak bylo překvapení, kdybyste i přesto přišel. To by nám pak nevadilo, naopak. Ale takhle. Navíc byste mohl přivést kamarády a pak by nás už nikdy barman nevyhodil.

Muž

Ale o to vám přece jde.

Kdosi 2

Ale vůbec ne. To jste nepochopil. Nám nejde o to, aby nás vyhodil. Nám jde o to překvapení, jestli nás zas vyhodí nebo jestli třeba udělá chybu.

Muž

No tak já se nechám venku přejet autem a můžete zas čekat.

Kdosi 3

(nadšeně) A to byste pro nás udělal?

Muž

Jistě, pro vás všechno.

Kdosi 3

Tak...

Vypravěč

Ozvala se tupá rána. Vlastně byla docela ostrá. Tupá rozhodně nebyla. Jeho tělo se sesulo na podlahu barvy barmanových ponožek. Ztratilo se na ní, podobně jako se to stalo s cyklistickými rukavice, které na ni nikdy nespadly.

Kdosi

Jsi naivní. Vždyť by se nikdy přejet nenechal.

Kdosi 2

Ale stejně's ho nemusel...

Kdosi

No, já to nebyl.

Kdosi 2

Tak kdo?

Kdosi

No, někdo někoho viděl?

Kdosi 3

Je tu tma.

Kdosi 2

Tak zavoláme poldy, ať si viníka najdou.

Kdosi 3

To bude vzrůšo.

Kdosi

Ale to nás pak bude už jen osmnáct. Až někoho zatknou.

Kdosi 2

No ale to drámo předtím.

Kdosi 3

A je tu i šance, že shledají, že to byla sebevražda.

Kdosi

Bez motivu?

Kdosi 2

Tady je motivů...

Kdosi

Jaký třeba?

Kdosi 2

Tak třeba z nudy to mohl udělat.

Kdosi 3

To je fakt, nebyl by první. Dvacátý taky tenkrát skočil pod to auto z nudy.

Kdosi 2

Tos mi neřekl.

Kdosi 3

To ne.

Kdosi 3

Proč ne?

Kdosi 2

Neptal ses.

Kdosi 3

Neptal.

Kdosi

Voláme poldy?

Kdosi 3

No nevim jak vy, ale já se těším jako ještě nikdy. Takový vzrůšo...